

ABONAMENTELE

IN TOATA ROMANIA: L. n. 48 Pe an... Pe 6 luni... Pe 3 luni... IN TOATA EUROPA: Pe an... INSERTIUNI SI RECLAME: Linia de 30 litere petit, pagina IV, 30 bani...

TIMPUL

DIAR POLITIC, COMERCIAL, INDUSTRIAL SI LITERAR.

ESSE IN TOATE DILELE DE LUCRU

BIUROUL REDACTIEI SI ADMINISTRATIEI: PALATUL „DACIA”

ANUNCIURI Se primesc in arhivatare: La D-nii Hausenstein & Vogler in Vienna... Scrisorile nefrancate nu se primesc. Articolele nepublicate nu se vor inapoi.

Un număr în Districte 15 bani.

Demagogia a desființat mai în toată țera Consiliile Comunale pentru a le înlocui cu creaturi d'ale ei, cari numai reprezentanți ai intereselor publice nu pot fi.

Nisee Consiliu impanato de asemenea creaturi, nu pôte fi cea mai mica indoială că vor cauta să falsifice listele electorale pentru a introduce contra legii, pe toți desculți și masalagii partidului lor și să transforme în alegători ai diferitelor colegii.

Să nu uităm că țera este în pericol, că demagogia simțindu-se călăută va lucra cu desperare.

Inerția din partea omenilor de bine ar fi o crimă, căci, precum am mai spus, decât adă demagogia a pus mâna pe moșia cea mare, mâne va pune mâna și pe moșia cea mică, așa că într-o zi ne-aștreți alungați din bunurile și vetrele noastre prin o politică de pradă și anarhie.

semnă. Demnitatea Rusiei cere ca negociațiile să nu se prelungească, dar ea să se ia în măsuri energice. Generalul Ignatiev să fie rechemat; cu cât Rusia va arăta mai multă energie, cu atât pacea va fi mai asigurată.

Praga, 13 Ianuarie. Autoritățile au invitat pe generalul Cernichev, a părăsi Praga.

Berlin, 14 Ianuarie. Scirile date de ziare anunțând că Germania să arată mai puțin favorabilă la o înțelegere, sunt oficialmente desmintite.

Constantinopol, 13 Ianuarie. Intre-vorbirile oficiale continuă. Este puțin probabil că Pорта își va schimba hotărrea.

Plecarea tuturor ambasadorilor și delegațiilor nu va avea loc înainte de Vineri. Nu se acceptă la o ruptură formală a relațiilor diplomatice.

Deci nici un aranjament nu se va stabili până la 28 Februarie, Treciți sunt decizi și refuzate la 1 Martie ostilitățile contra Serbiei și Montenegroului.

BUCURESCI, 3 IANUARIE.

Țera noastră a trecut prin atâtea frământări politice și zdruncinări în cât principiul autorității guvernamentale se găsește foarte slăbit și este ajuns în adevărată decadență. Reforme foarte mari și considerabile s'au introdus în regimul nostru politic interior, atât de disproporționate în cât am vădit pe însuși d. Ión Brătianu, unul din provocatorii cei mai violenți și cel mai implacabil al acestor reforme, de nu înspăimântat, dar descurajat, mărturisind că am trecut peste toate marginile permise, îmbrăcându-ne cu haine ce nu sunt de talia noastră.

rul nostru național aspirațiunile înalte, aspirațiunile de progres și de civilizațiune, pe care guvernele noastre sunt dator să le îndestuleze sub pedepșa de a-și pierde ori-ce prestigiu. Fără cuvânt dar d. Brătianu, atribue greutățile guvernului său numai acestor instituțiuni.

Când rațiunea publică, când buna judecată, când mintea poporului sunt în progres și se înalță, guvernele care sunt puse în capul țerii, ca să o conducă, sunt dator să se înalțe și mai mult și să aibă nevoie de un prestigiu și mai mare.

Ne întrebăm însă, decât guvernul actual răspunde la misiunea sa, decât s'a ținut la înălțimea principiilor de justiție și de libertate ce a propovădit ca opozițiune; decât a sciut să întărească prestigiul autorității și să l' mărească, decât din contra n'a contribuit la decadența spiritului și autorității guvernamentale.

Din nenorocire suntem siliți a spune, și toată țera martoră faptelor guvernului actual va spune d'impreună cu noi, că guvernul actual a făcut se cață tot prestigiul autorității prin incapacitatea sa și prin desmintirea cea mai flagrantă ce a dat în fapt tutulor principiilor cu care s'a servit spre a agita masele în contra guvernului precedent.

Omenii de la guvern când erău în coalițiune de opozițiune acusat pe guvernul precedent și pe tot partidul conservator de imoralitate și de violență; ei însă în dată ce au ajuns la putere au împins imoralitatea și violența până a face din calomniă un principiu de guvern. Cu toată pretențiunea ce afișă, că ei sunt națiunea numindu-se patrioți și liberali, patriotismul și liberalismul lor constituie o simplă camaraderie pretențioasă și miopă care nu caută alt de cât a acapara toate funcțiunile și toată administrațiunea pe seama adeptilor sectei. Principiul lor guvernamental să pôte resuma ca articol de lege în următoarea regulă

constituțională: că „toți patrioții și liberalii camaraderiei sunt și rămân de drept funcționari publici”; decât ar putea camaradii liberali-patrioți, ar face din această axiomă un articol de lege, pôte chiar unicul articol al constituțiunii lor. În această singur se mărginesc și superioritatea guvernului națiunii. Rătăcirile lui merge până acolo, în cât nu simte că nu există nici o solidaritate de vederi și de interese între el și națiunea adevărată. Și în realitate ce solidaritate pôte exista între națiune care are nevoie de liniște ca se pôte munci să-și agonisească viața, să-și conserve puterile spre a le întrebuința la producțiune, la comerț, la industrie, la dezvoltarea facultăților ei intelectuale și între nisee impertinenți declamatori incapabili, cari nu sciă de cât să o agite și prepară disoluțiunea societății prin spiritul revoluționar și ireconciliabil ce suflă asupra poporului?

Am dis-o și o vom repeta necontenit: că partidul care se intitulă cu multă superbie, partid liberal și patriot și care este reprezentat astăzi la guvern prin miniștrii actuali și prin Camerele alese de cei cu minte și cu curse de tot felul, este un partid revoluționar, fără legătură cu țera, orgolios, plin de ambițiunii și de temerități, exclusiv, injust și ignorant. Ca probă despre această este paralisia lui ca guvern și paralisia în care pironesc țera de câte ori se arată pe scenă, și divisiunea ce sémână în stul societății. Acțiunea lui este o acțiune disolvantă, fără un principiu de conciliațiune și de unire. Cuvântul de democrație cu care face atata paradă acestu partid nenorocit și nesocotit, îl întrebuițesă nu spre a înălța nivelul societății, ci spre a l' coborî la o egalitate vulgară, fără curagiu și fără forță de inițiativă. Democrația noastră desfrântă caută se acorde influința politică la toți, fără se fie în stare a da educațiunea

politică nimeni. Masa partidului liberal, neavând nimic a conserva, ajunge a nu avea de cât instincte și moravuri revoluționare și s'a deprins a pune revoluțiunea ca un principiu în afacerile publice. De aceea o vedem că se infuriasă când întâmpină pedeci în acțiunea ei, și acasă pe adversarii săi de reacționari. Dacă însă ar voi să cugete și să aibă un minut de linpede vedere, ar înțelege că ceea ce l' face atâți inemici sunt propriile sale vicii.

Când un partid cu asemenea defecte ajunge la putere, nu este cu putință să nu se simtă paralizat la tot minutul de acțiunea sa și să nu întâmpine greutăți nelinsurmontabile în conduita afacerilor publice. D. Brătianu trebuie să recunoască, de voescă să fie sincer, că pörtă în sine un viciu organic inherent partidului său, și că nu sunt numai instituțiunile streine cu care ne am imprumutat, cari fac dificultatea situațiunii, nu este numai haina nepotrivită cu talia noastră care îl împiedică la tot pasul; dar mai cu seama și exclusiv, putem dice, democrația așa precum o înțelege partidul său, pe care îl reprezintă, democrația, care în definitiv este o haină și mai streină de datinele, de obiceiurile, de tradițiunile și de educațiunea noastră politică și care este și mai nepotrivită cu talia noastră de cât instituțiunile de care se plânge. Adevăratul dumisale inemii, provocatorul tutulor reacțiunilor, fiind că este vorba de reacțiune, care îl face toate neajunsurile este democrația ce pronedă partidul dumisale. Dinsa discredită guvernul, dinsa îl lipsese de ori-ce autoritate, dinsa a făcut ca guvernul său să n'aibă nici un prestigiu și să cață în încurcături în care se află împleticit. Inamicii sunt în casa sa și nicăeri alt unde-va.

Democrația a debutat la noi cu idei streine, culesc în jurnalele demagogiei franceze; ea nu și'a dat cea mai mică ostenelă să studiese

BULETIN TELEGRAFIC

Serviciul privat al „TIMPULUI.” St. Petersburg, 13 Ianuarie.

Diarul „Golos,” vorbind despre situațiune, spune că Pорта și bate joc de conferință; paciența Rusiei pare epuizată. Noi concesii ar face pe Pорта încă și mai

FOITIA „TIMPULUI”

BELLA

ISTORIA C'PCASIANĂ DIN LERMONTOF

(Urmare.)

Acel Casbic avea, în privința noastră, o situație cu totul echivoc: nici amic nici inamic declarat. Condita lui fusese de mai multe ori foarte bună, dar nu l' veduse nimeni în nici o luptă. Aduca din când în când, la fort, oî pe care le vindea cu un preț foarte moderat. Cu densusul însă nu trebuia să se locomesel. O dată ce l' spunea prețul, să l' si spăndurat chiar, el numai lăsa nimic. Auziam că l' place să ia parte la expedițiile Abrecilor, dincolo de Cuban. Adevărul este că, cu talia lui mică și umerii lați, semăna a bandit. Apoi, mai avea o istețime diavolică. Gheba lui era tot d'a-una ruptă și sfâșiată, dar armele l' străluciau de argintneli și calul l' era renunit în totă Cabardia. Nu putea să aibă un cal mai bun. Toți jindrii, războinici, și de mai multe ori cercară să l' l' tare. Pare că ved încă acel cal frumos, cu părul negru ca pna corbului, cu picioarele ca de oțel, și ce fortă! Făcea cinci-deci de verete în galop fără să resufie; apoi, era așa de blând și învâșat, în cât venia la vocea stăpânului său ca un ogar. Era în adevăr un cal de bandit.

În acea seară, Casbic era mai posom-

ni și cât ori-când, și observai că sub gheblă avea o cămașă de fer.

— Nu îndesert, — cugetai tu, — și-a luat această precauție. Trebuie să aibă vre un scop.

Cădea sălele, unde atâți inși erău îndesați, și fien să es pentru a respira nor. Noptea întinse de mult peste munți și ceța l' tia prin văi.

Imi voi ideea să intru în grajdul unde erău caii noștri, pentru a vedea dacă adestul nu l' în or-ice ocazie, este bine a fi prudent. Avem atunci un cal foarte bun la cantotți Cabardiani și se uită cu mirare.

Apropiam-mă de grajd, aud donț glasuri: unul țisat și încet, altul foarte cunoscut, căclra al lui Azemat, fiul principelui.

— De ce urbec ei? — mă întreabai în gând; — nu cu-va de caii noștri?

Mă apropiam de furii și începai să ascult convorbir lor.

— Ce mult l' place calul tău! — dicea Azemat. — Dacă l' ai stăpânul acestei case, l' ai da trei te iepe, Casbic, pentru Caragu.

Calul lui Casbic se numia Caragu.

— Da, — răspunse mândrul tartar, după un minut de tăcere — în totă Cabardia nu este altul care să semene. Odată m'am dus dincolo de Teș cu câțiva Abreci ca să răpim cai rusești. N'am isbit înșă și a trebuit să fugim, are într-o parte, care

intr'alta. Patru Casaci m'au luat în gônă; anđiam deja strigătele acelor ghiauri și înaintea mea era o pădure densă. M'am lăsat pe șan, chiamând pe Alah în ajutor, și, pentru întâia oară mi-am atins calul cu bicul. Caragu s'a aruncat cu înțela unei pașeri printre mărcinii și spinii cari l' m'afășiau vestmintele. Săria ca o căprioară peste toate pedecelile. Ași fi fienat mai bine să l' las și să mă ascund singur în tufșuri, dar nu mă înduram să l' las. Profetul însă m'a ajutat. Glonțele începui să șuere pe lângă mine și Casacii și indoiău sforțele ca să mă ajungă. De odată mă aflai la marginea unei șoave adânci. Calul meu se oprește, apoi se runcă. Picioarele l' din urmă alunecă pe cel alt mal și rămăse suspendat cu cele de dinainte. Îi las frâul și m'arunc în șoavă. Caragu se asvârle și scapă. Casacii, marturi la această scenă, nu mai mă căutară, crezându-mă zdrobit de stânci, și se puseră în góna calului meu. Tremurând de pierderea lui, mă tărăsc printre bălării, d'alungul șoaveli, și ajung la marginea pădurii de unde ved pe Casacii gonindu l'. Unul dintre ei, apropiându-se, l' aruncă lațul. De frică am închis ochii, chiamând pe profet. Un moment după aceea îl deschid și văd pe brăvul meu Caragu despiciând nerul, cu cămașă respirată, între ca vântul, iar ghiaurii întorcându-se cu căii osteniți. Pe Alah ceea ce l' apun este adevărat. Am rămas pitit în șoavă până după meșul nopței. De

odată, imaginăză l' mirarea mea, aud un cal cu alergă, nechiară, se oprește lângă mine, bătând pământul cu copitele. Era Caragu, fidelul meu companion. Din acea zi n'am mai putut să ne despărțim.

Vorbind ast-fel, Casbic mângăia cu mâna gâtul calului.

— Dacă ași aven, — urmă Azemat, — o ierghelie, l' ai da-o pentru el.

— Dar n'ași priimi schimbul.

— Ascultă, Casbic, — duse în vocea rugătoare junele principe, — tu esci un brav făcău: tata se teme de Ruși și nu mă lasă a mă însoți cu muntenii. Dă-mi calul tău și l' ai voi face tot ce vei voi. Dacă voiesci, voi l' lua de la tata carabina lui cea mai bună, hanșorul chiar, a căru l' limbă s'oatingi numai cu degetul și țiguesce sângele. l' ai da și cămașa lui de fer care sciă că este neprețuită.

Casbic nu răspunde.

— Din ziua când l' ai vădit calul, — urmă Azemat, — cu așrile aprinse, scăpărând petrele, din acea zi toate m'au suferite. Mă nit eu despreț la caii cei mai buni ai tatălui meu. Sunt trist. Trece zile întregi pe vârful vreii unei stânci, iar gându-mi aboră la negrul tău cal. Inii pare că se uită la mine ca și cum ar voi să m' vorbescă. Ce să l' spun? — adăogă cu vocea tremurând înfocatul Azemat, — dacă nu m' ai da, mor!

Și la aceste cuvinte îl înecă plânsul.

— Ascultă, — urmă Azemat, — sunt de-

cis la tôte. Dacă voesci, voi răpi pentru tine pe soră mea. Tu sciă cât este de frumoșă, cum jucă, cum cântă și cum țese cu aur și argint. Nu, nici padigahul n'are în haremul lui o asemenea minune. Voesci tu? Așteptă-nă mâne seară, lângă prăpastia unde cade torentul, acolo l' ai voi aduce și va fi a ta. Ce! Bella nu prețiescă cât Caragu?

Casbic tăcu mult, apoi răspunde lui Azemat cu aceste cuvinte dintr'un cântec popular:

«Sunt multe frumuseți în munți. Ochii lor strălucesc ca stelele. Este dulce să le iubesci, dar mai dulce este bărbătesca libertate. Cu aur, poți să cumperi patru femei. Dar nu cal ca al meu, cine pôte să l' den preț? El nici nu se schimbă nici n' u înecă.»

Îndesert Azemat se rugă, plânse, se infuriă.

— Destul, copil nebun! — strigă Casbic. — Dar înclecând pe Caragu, nici trei pași nu va face și l' va zdrobi capul de petre.

— Mie? strigă junele înturiat, și în același moment auzii pământul lui isbind cămașa de fer a mântăului.

Casbic cu o mână tare aruncă de pârrete pe antagonist.

(Va urma.)

obiceiurile noastre ca să adune elementele educației politice de care are nevoie societatea română; nu cunoșce țera, nu este familiarizată cu densa, și de aceea nu găsește nici un ecou în popor în cât să pôtă da rôte, care se alimentese vitalitate națională prin proceduri întăritore instituțiilor politice unde și autoritatea se-și aibă partea ei legitimă de influență regulată fără peripeții dictatoriale, și libertatea să se exercite fără agitațiuni și fără desordini.

Partidul d-lui Brătianu n'a înțeles că guvernul pentru un partid ce se pretinde liberal, trebuie se fie ca o regiune senină, sus așezată spre a putea îmbrățișa toate interesele societății întregi, în-cât se fie în stare a imprima o direcțiune vivifiantă, și perseverență pentru satisfacțiunea lor; ci a făcut din puterea statului o simplă pozițiune espusă a fi atacată și cucerită în mod violent de pasiunile momentului și de toți ambițioșii facțioși, îmbătați de utopiile cele mai periculoase. În asemenea condițiuni puterea publică se degradează, se corumpă și se enervă; și a să pôtă funcționa este silită să a-lerge la persecuțiuni, care provoacă în tot-d'auna nemulțumiri, agitațiuni și în fine revoluțiuni.

Silvénu.

A se vedea Ultime soiri în pagina III.

DIN AFARA.

Diarele din Constantinopole au publicat zilele acestea numele comandantilor destinați pentru trupele de operațiune; aceștia sunt:

Mușir (Mareșal) Ahmed Eub Pașca ca comandant al armatei danubiene, Ferik (General Locotenent) Fazli Pașca pentru diviziunea din Rusciuk și Livalele (General de brigadă) Rifat Pașca și Ahmet Pașca. — Feiz Pașca va fi comandantul de Nicopoli, Liva Ali Pașca se duce la Dobrodgia, Liva Hagi Rașid Pașca va comanda în Selima și Kezanlik. Mușiri Selim Pașca și Hassan Tuteim Pașca sunt comandanții divisiunilor din Erzerum, Baiazid, Kars și Batum. Flota cui-rasată turcă, care a staționat lângă Bujucdere, și în contra pornirii căria la marea neagră s'a opus mai nainte generalul Ignatieff, a primit ordinul d'a pleca cu câte-va vase la Sulina, cu câte-va la Batum, cum și cu o mică escadră sub comanda admiralului Hobart Pașca (Engles) la Burgas pe marea neagră.

După ce ministerul de rebel a desbinat titlul de Kapudan Pașca, generalisim de marină) a demisionat actualul ministru de Marină Kaiserly Ahmed Pașca.

În cestiunea Română, politica Porței s'a decis pentru retragerea sa. Atât din foile oficiose, cât și prin cercurile diplomatice din Constantinopole se asigură că Pörtarecunoșce drepturile pozițiunii României, și renunță d'a împărtași și pe Români cu bunătățile (1) Constituțiunii sêle.

Şefket Pașca, care, după cum am anunțat mai de-unădă a fost achitat de crimele pentru cari era acusat, s'a întors triumfător la Constantinopole. Calătorii ce sosesc din Bulgaria, ômeni de cea mai înaltă considerațiune, asigură că jafurile Turcilor în contra creștinilor continuă și mai nainte, și principalele obiecte de jaf sunt caii și alte vite, cu cari se hrănesc nenorociiții creștini. Poliția chemată pentru apărarea jefușilor șede pasivă și să opune chiar în unele cazuri d'a da concurs reclamantilor.

S'a răspândit școirea, că represintanții puterilor la conferința s'ar fi împărțit în două partide; minoritatea în care se află și Ignatieff, este pentru moderațiunea deciziunilor conferinței preliminare. Majoritatea în care e și Germania, persistă în principiu asupra acestor deciziuni; voște însă a înălțura pretențiunea o-

cupațiunii, înlocuind-o cu o gendarmeria după modelul frances. Contra-proiectul turcesc a fost admis în discuțiune. Austria este contra cedării teritoriului de Zubei la Montenegro, Germania intervine foarte energic.

Generalul Cernaieff a sosit la 11 ale curentei cu trenul de sêră în Praga. Un comitet, compus de patriotul Skrejšovskij și alți patru boemi și l'a așteptat la stațiunea Aurjino-ves, și după ce l'a salutată, au plecat împreună la Praga.

La gară a fost priimit Cernaieff d'o mulțime enormă a poporului, care l'a priimit cu strigătele: Se trăsca Cernaieff! Se trăsca Rusia! Jos Maghiarii!

Aglomeratiunea creștea așa de tare în cât mai toate gémurile halei au fost sparte.

În strigătele de ura și cântece slave, mulțimea enormă conduce pe Cernaieff la otelul „Arciduc Ștefan“ unde s'a postat sub ferestrele generalului, strigând: Cernaieff se vorbescă.

La acesta a eșit pe balcon interpretul lui Cernaieff rugând pe mulțime să se retragă; ceea ce au și făcut-o.

Poliția nu s'a vădut nici la gară și nici la hotel, rămând cu deservire pasivă.

Ludovic Koșut fostul dictator al Ungariei a fost ales deputat de către comitatul Czegled, care a hotărât a-l trimite mandatul alegătorilor printr'o deputațiune.

Koșut aflând despre acesta, a renunțat printr'o telegramă la această onôre, rugând pe alegători d'a nu face cheltueli de voiajiu zadarnice, de ôre ce el nu se mai întorce în Ungaria.

Deutsche Zeitung din Viena publică o telegramă din Roma în care se asigură, că ambasadorul italian din Constantinopoli a priimit ordinul d'a vota contra disolvării conferinței. Pentru cazul continuării conferinței se propune d'aci, Viena, ca locul de adunarea viitoare.

Din Paris sosesc următoarea scire de senzațiune:

„Curtea de compturi a constatat lipsa unei cantități mare de acte justificative la compturile cheltuelor din anul 1870. După ziarul „Défense sociale“ este vorba de o sumă de 247.959.355 franci și 74 centime, pentru cari lipsesc ori-ce act justificativ.

Multe din aceste cheltueli se atribuie personalminte d-lui Gambetta, cum și la tref prefecti numiți de densul și anume: Delpech, Gent și Esquiros.

Despre retragerea d-lui Dimitrie Sturza din Minister, ziarul oficios „Fremdenblatt“ scrie următoarele:

„Domnul Sturza și-a dat demisiunea direct Principelui Carol, fără a prevesti și af nainte pe președintele consiliului de miniștri. Principele a primit-o îndată.

„Demisiunea lui Sturza, — ast-fel scie corespondentul numitului ziar, — cum și eșirea lui din cabinet, mai are o parte, care trebuie se fie menționată aci.

Sturza este cel mai intim amic și partisan, sêu un fel de Alter-ego al d-lui Ion Ghica. (Ex Bey de Samos și al doilea vice-președinte al Senatului); Ion Ghica este după vechile sale simpatii, pentru Turcia; — respectiv a rămas credincios numeroșilor sêi amici ce îi are între ômenii de stat ai Turciei. V'am relatat deja, că d. I. C. Brătianu a trimis pe d. Ion Ghica într'o misiune specială la Londra, spre a asigura cabinetul de la St. James de neclintirea României de la tratatele ei cu Turcia, pe când în același timp s'a țesut în dosul lui Ghica, intriga Ruso-Română. Când acest din urmă s'a întors în Bucuresci, cabinetul i-a dat speranța, că și va schimba politica dându-se êrăși după apele englese.

În fine Ion Ghica având a merge în locul lui D. Brătianu la Constan-

tinopoli, și fiind-că nici această promisiune nu s'a ținut, d. Ion Ghica împreună cu Dimitrie Sturza și încă vre o 4 — 5 partizan, cari erau în Senat, au trecut în opozițiune J).

Prima ambasadă chineză în Europa, se așteptă actualminte la Londra.

Guvernul chinez s'a decis în sfârșit a stabili o ambasadă pe lângă Regina Angliei, însărcinând cu această înaltă misiune pe doi savanți și însemnați mandarini, și anume: Kvohsung-tau și Sin-Liu-hun; și ca atașati pe tref tineri absolvenți ai academiei din Peching.

Lêfa ce li s'a fixat, este foarte neînsemnată în comparațiune cu misiunea lor și cu puterea Chinei. Guvernul acestei din urmă nu a voit ca personalul ambasadei se trăiască în mare lux lângă un guvern barbar, în comptul supușilor Chinei.

Acastă ambasadă a fost priimită la 10 Noembre în audiență solemnă de către amândouă Imperatricele regente (Muma actualului Impărat, care d'abia este în vîrstă de 5 ani, și muma repausatului, care a fost părintele actualului Impărat.

Ziarul „Celestial Empire“ din Shanghai anunță, că învățații din orașul de nascere al acestor ambasadori, situat în provincia Horam, s'au indignat așa de mult în contra patrioșilor lor, cari nu s'au temut d'a se înjosi până acolo și a priimi a pleca ca ambasadori la barbarii de la vest, în cât au năvălit în casele lor și au distrus tot ce le-a eșit înainte.

UN NOU FENOMEN FRACTIONIST

În No. 52 din ziarul „Figaro“ din 25 Decembre 1876 am vădut un articol care impută ziarului „Timpul“ lipsă de bună-cuviință, și se atinge pe nedrept de persoane onorabile ca d. Gheorghe Ghițescu, precum a făcut-o în No. din 16 Decembre.

Ne-am așteptat ca autorul aceluiaș articol se ne dea chiar pildă de bună-cuviință, și când colo ce se vedea, o sumă de injurături, ce nu se aud de cât la surugii și care desocopere buna creștere a autorului.

Autorul spune de corespondentul din „Timpul“ în limbajul sêu estetic că are o pozițiune degradantă, un caracter meschin, netrebuie, că este un reuegat.

Aceste espresiuși sêmănă a fi strigătul de fôme al unui paraponisit ce a desuă-dăjdut de a mai căpăta vre un os de ros.

Autorul din „Figaro“ impută autorului din „Timpul“ cum că între altele nu este brav, de ôre-ce n'a eșit pe tărêmul de luptă, și a aruncat calomniile de după perdea. Vădând acestea, am căutat să văd dacă răspunsul din „Figaro“ e oșcilit, și mare mi-a fost mirarea se văd că nici autorul din „Figaro“, nici el n'a eșit de după perdea, că nici el nu e mai viteaz decât autorul din „Timpul“.

Nimic mai umoristic decât se veșă că un Șoldau-viteazul ride de un jidan fricos.

Dacă autorul din „Timpul“ și-a ascuns numele, acesta e scușabil, fiind-că critică pre o anume persoană; dar autorul din „Figaro“ pentru ce s'a acuzat, fiind că el nu calomniază, el laudă pre d. Ghițescu, și dacă injură pre autorul din „Timpul“, injură pre un anonim și n'are nevoie să aibă nici o frică. Nu cum-va i-a fost lui însuși rușine de laudele cu care a tămâinat pe d. Gh. Ghițescu?

Autorul din „Figaro“ face panegiricul „distinsului și onorabilului cetățeano-deputat“, spunând că e cunoscut ca bărbat politic nu de la anul 1876, ci încă de la 1859, că a fost în neamărate rânduri ales deputat în vederea distinselor sêle merite și calități, că caracterul sêu ferm și leal nu l'a permis nici-o dată a se înjosi prin căciuliri, că buna sea reputațiune și considerațiune de care se bucură l'a procurat mandatul de deputat și nu datorce izbândă sa ingerințelor ministrului de externe Nicolae Ionescu. Viteazul autor ne spune că a fost în pozițiune a cunoșce personal pe d. G. Ghițescu și de a i aprecia meritele și calități; — trebuie se adauge și dărnici a eu care șcie se plătesc și se rêsplătesc pe ace-

1) În care opozițiune?? De și corespondentul este bine informat despre politica și relațiunile d-lor I. Ghica, — D. Sturza, totuși așteptăm faptele pentru a adevărați toate cele relative în această corespondință. (N. R.)

ce șciți să i aprecieze meritele în chipul cum o face autorul.

Auând pe braval autor din „Figaro“ vorbind de după perdea de d-nu Ghițescu că este un bărbat politic distins, cunoscut încă de la 1859 din cauza meritelor sêle, și crede că este un om al cărui nume a ramas însemnat în anelele istoriei noastre, da nu a Europei întregi, l'a pune în rind cu Cogălnicenu, Salisbury, și Ignatieff și alți distincți bărbăți politici cunoscuți, și pune bustul alături cu bustul lui Pann Costachi Negri etc.

Ne pare rêu că autorul nu ne spune ce fapte a făcut d-nu Ghițescu când a fost vre o dată la cărma Statului, pentru ce să i pot dice că este „bărbat politic“, și încă „distins“ bărbat politic. După autorul din „Figaro“ ai crede că d-nu Ghițescu este o persoană atât de cunoscută în cât numele lui a pătruns până în cel mai mic unghiș al țerei; și însă vă mărturisesc că nu știu ca d-nu Ghițescu să fie cunoscut mai departe de cât în județul sâu; nu cunosc o singură faptă a costuș domn, care să i fi putut forma cea bună reputațiune pe care o vede autorul.

Asemenea laude osagerate în loc le a procura admirațiune, provocă ilaritate ca și laudele din vatrahonomahia și idiculisăze pe persoana lăudată.

Ca să și deschidă o carieră politică, d. Ghițescu a întrebuițat o fraudă: în letinul oficial esttraordinar al Moldovei din 19 August 1857 No. 14, vedem figurând pe d. Ghițescu în lista proprietarilor mai din Moldova, ca proprietar al moșiei H. lișeni sêu Știrbeli. E cunoscut că moșia asta a fost proprietatea repausatului Lupu Botez, bine-făcătorul d-lui Ghițescu, și în dauna căruia, onorabilul cetățeano-deputat și a făcut averea ce o are astăzi, și că repausatul Lupu Botez i-a făcut hatărul d'a trece moșia acesta pe numele sâu, și a-l putea face să figureze ca alegător.

La anul 1868 și nu 1859 prefectul Gri-gori Cozadini l-a scos pe d. Ghițescu pentru prima dată deputat în colegiul al 4-lea și a figurat în cea cameră ca deputat „mut.“ Drept recunoștință a săpat pe Cozadini și a profitat de pozițiunea sa e deputat pentru a se întorce în curând la Bucuresci ca prefect în locul aceluși care l-a făcut deputat. Acel ce voește se cunosc cum s'a purtat acest distins și pre-norabil cetățeano-deputat să bine-voescă și cetățeanii ziarului în care se arată persoane ce s'au înfruptat în cestiunea Strusberg.

Drept probă despre mijlocele ce alege d-nu Ghițescu pentru a isbati în alegeri și în genere poștele sêle, recomandăm ziarul „Apărătorul Legii“ din astă vară care publică copia unei declarațiuni a unui alegător din județul Suceava, ce se află în archiva prefecturii. Și noi o recunțem, ca autorul din „Figaro“ că d. Ghițescu e distins prin fermitatea și statornicia cu care intră-buițeză asemenea n-lôce.

Braval autor spune că d-nu Ghițescu este cunoscut încă de la 1859, și pe această recunoșce că până atunci zăcea ascuns în întunecare ca vechil la moșiele făcătorului sêu Lupu Botez; și un om care să nu fie cunoscut în județul sêu, trelu să fie un foarte neînsemnat personaj în zatorul greșesc însă de dată, căci d. Ghițescu n'a început să fie cunoscut în județul Suceava de cât numai după ce d. Cozadini l'a scos la lucrini făcând deputat, și de atunci încoa, n'a fost în ne-numerate rânduri ales deputat precum spune biograful, ci numai în două rânduri.

Autorul recunoșce un lucru adevărat în articolul sêu adică „că ede notarietate publică cu alegerea petru Camera de astă vară s'a efectuat în cea mai deplină libertate.

Ei bine! D. Ghițescu șca pus candidatura în alegerile de astă vară și e cunoscut că a căzut, ba, e' fost chiar și hoiduit de col. al 4-lea.

Cum rămâne, dar cu reuțațiunea distinsului om politic? Repașiunea și considerațiunea de care se acuză în județul sêu, între omenii ce cunosc mai bine, nu trebuie să i fi fost tonai așa de favorabilă precum i pare veazului autor de după perdea. Spre a țtea anula alegerea de astă-vară a colului al 2-lea a d-nului Bonachi, ginele bine făcătorului sêu, uitând recunțința ce datoreșce, a mers până acolo, și a se încerca să mituească pe deputat N. Fleva și se propue ministrului Culte Chișu să i găsescă deputați, pr care să i pôtă cum-păra cu să susție întestarea făcută în contra d-lui Bonachi. Eacși fapte de care braval biograf areștept să fie gelos!

Deci la a dona alegerea d. Ghițescu a putut isbati în cira ginerului d-lui Co-

gălnicenu în contra d-lui R. Várnay-Li-teano cauză a fost nu buna reputațiune și considerațiune de care se bucura d-lui între conședeteni sêi, ci precum o spăie corespondentul din „Timpul“ concursul fracțiunii și ingerențele ministrului de Esterne, N. Ionescu.

D. Ionescu a rugat pe deputații Agio-glu și Gamuly se dea concursul lor d-lui Ghițescu; d. Ionescu a scris o scrisôre a-legătorului Emanuel Morțan prin care îl ruga să dea concursul sêu d-lui Gh. Ghițescu caci îl preferă ginerului d-lui Cogălnicenu. Domnul Morțan s'a lăudat către mai mulți, și între alții, către deputatul Bonachi că a priimit o asemenea scrisôre. Drept respătă d. N. Ionescu stăruie să ni l'facă pe d. Em. Morțan prefect vrând cu chipul acesta să și formeze un partid prin prefecti fracționisți. D. Ghițescu a umblat pe la alegători cu o scrisôre din partea unui fracționist, prieten bun cu ministrul Ionescu prin cari se spune că candidatura lui face plăcere lui Ionescu.

Autorul spune că „d-nu Ghițescu e liberal fără șovăituri“, și însă că d-lui era roșu când era în roșii la putere, că a înălbit în timpul acestor cinci ani în care aș domnit albi, și că acum iar se dice partidul partidului ce este la putere. Deci aceste principii n's măreșe, au avantajul de a fi sănătoșe.

Spre a da o probă cum d-nu Ghițescu înțelege liberalismul, amintim decisiunea curții din Iași prin care a fost osândit pentru că a schințiuț niște locuitori din Ploești a la Fălcoianu, în timpul sêrbă-torilor de Paști pentru că i ar fi furat niște vite.

Pentru autorul din Figaro poște că d-nu Ghițescu să i fie „pururea un tip de patriot independent“ etc. etc. însă autorul nu trebuie să se confunde cu lumea onestă de care nu face parte.

Constatăm un lucru în favôrea autorului, că are încă un rest de pudoare și a rêmș după perdea, ascunzându-și numele fiindu-l rușine de fapta sea și de numele ce poartă.

ACTE AUTENTICE
COMPLUTUL ÎN CONTRA
M. S. DOMNITORULUI,
urđ și admisiu de Demagogie, în zilele de 24 și 25 Octombre 1873.

PROCES-VERBAL.

Astă-zi 30 Octombre 1873, — s'a prezentat înaintea noastră George Zaharia, lucrător de la atelierul tipografic al Statului, — și ne făcu următoarea denunțare:

În ziua de 24 Octombre curent, — șeful atelierului Mihail Glodeanu, — s'a adresat către fie-care lucrător în parte, și le a ordonat să nu plece pe la casele lor, — la ora 6, după obicei, — pentru că are să se tenească o ședintă foarte importantă, — invitându-lă să se adun în sala noului atelier: —

— Căci-ia dintre lucrători, opunându-se a sta peste ora legii, — fură amenințați de Glodeanu cu dispozițiunile regulamentului tipografic; — Ast-fel că, — adunându-se cu toții în localul noului atelier, — Glodeanu și Borșan lucrători de arte, — după ce i-a conjurat să nu scôșă vorbă despre cele ce vor grăi, luară cuvântul și cu voce sonoră le dise: Astă sêră cu ocazia intrării Domnitorului în capitală, va fi o zi fericită și memorabilă, — căci, țera va scâpa de Streiul de la Palat, care le-a oșnat atâtea rele și atâtea neajunsuri; — Cum că reușita ne este sigură; acest mi s'a manifestat prin eclipsa de soare! — O parte din elevii tipografiei, se fost trimiși să afle momentul intrării în capitală a Domnitorului, ca să șcie când să i usă înaintea spre a-l sili să șemiele abdicarea sa; —

la caș de refer se dice că se luase hotărârea să i asanșe. — Șeful atelierului Glodeanu, era armat de un revolver, pe care l'a și țedut elevii; —

— Despre toate aceste minătoșități, — au cunoscut toate persoanele următoare: A. Angelin, G. Teodorescu, Fritz Herling, I. Atanasiu, G. Protopopescu, — Baciu, Tănăsescu, Gr. Cesar, Anton Lojan, și alți uvrieri tipografici. În-tendentele oficiului stabilimentului, șcie și cunosc pe preotu care în acea ședintă și la acea adunare luase parte împreună cu alte persoane, la propunerile lui Glodeanu.

Chemând înaintea noastră pe Uvrieral G. Teodorescu și întrebându-l ce cunosc și are în privința scopului adunării ce a avut loc în tipografia Monitorului, — ne declară, că a dona și după șosirea Domnitorului în capitală, — adică a dona și după ivirea ec-lipsei, pe la orele 6 post-meridiane pe când lucra în atelier cu toți uvrierii, — s'a po-

menit cu d. Glodeanu, șeful atelierului că intră la ei și le spune să nu plece din atelier până ce nu se vor aduna cu toți în noul local al atelierului, unde are să le comunice lucrări foarte plăcute și foarte importante.—Apoi pe la orele 6 și jum. adunându-se acolo,—s'a pomenit cu D. C. Borșan, lucrător de arte, că se sue pe o masă și luând cuvânt le dice: „Fraților! Astăzi s'ă hotărât de... a se detrona Domnitorul,—prin urmare să stați aici,—câci v'ă voi comunica ce trebuie să faceți,—Vă voi arăta acțiunea ce trebuie să luați și care din voi!”

La auzul acestor cuvinte, uvrieri au rămas încerențiți.—Da-că ei nu ascultă a se intruni în localul noului atelier, cauza a fost că șeful lor Glodeanu, îi amenința cu regulamentul; în localul atelierului era întineric,—abia se dăria lucrând, lumina unei mici lămpi.—Identică declarațiune ne fac și uvrieri, Friderich Herling, Al. N. Angelin, Tănase Baciu, G. Protopopescu, Al. Niculescu.—Gr. Cesar,—și alți,—cu adăogire că pe când Borșan pronunța discursurile se contra Domnitorului, șeful de atelier Glodeanu,—sta în curtea tipografiei, și nu lăsa pe nici unu din lucrători ca să plece.

În urma acestor constatări, chemând înaintea noastră pe M. Glodeanu, și punându-l în vedere denunțările uvrierilor,—faptul constatării întrunirii, precum și cele petrecute în întrunirea din seara de 24 Octombrie,—l'am invitat a ne arăta anume pe agenții provocatori ai acestui laș complot,—de ore ce se știe ca el, Borșan și tovarășii lor, n'au fost de cât unele instrumente vile ai complicilor provocatori?—El se murgini de o cam dată a țigădui totul,—susținând că nu are nici o cunoștință despre acest complot.

Pentru constatarea celor mai sus-menționate s'a dresat prezentul proces verbal. Prim-Procuror I. Ciuflea.

Semnat, G. Zaharia,—G. Teodorescu,—A. Angelin,—G. Protopopescu, Gr. Cesar.—I. Atanasiu,—Fritz Herling,—T. Baciu,—Tănăsescu,—Anton Lojan.—etc. etc. etc. (Estras din dosarul No. 366/73 al judeului instructor Trib. Ilfov. intitulat. Marea Smedenu și alți preveniți pentru complot contra Domnitorului.)

PROCES-VERBAL.

Astăzi 1 Noiembrie 1873, — aducând înaintea noastră pe I. C. Borșan, lucrător de arte, la atelieru tipografiei, stabilimentul Statului, — și invitându-l a ne arăta cunoștința ce are în privința adunării ținută în seara de 24 Octombrie, la acel atelier, — a ne arăta din a cui inițiativă a avut loc acea întrunire, — precum și scopul la care tindea?

Ne declară cele următoare: Fiind amic intim cu „Marea Smedeanu”, — cu care în ziua de 22 Octombrie, pe la orele 8 dimineața m'am întâlnit la cofetăria lui Toma Antoniu din Pasagiū, — Smedeanu, — confiat în secret, că în ziua de 24 cu ocaziunea întoarcerii Domnitorului în capitală, de la tabăra Sabarului, — s'a decis, ca „câți-va indiviți vii și activi, să-i iașă înaintea și să-i presinte abdicarea spre a se iscăli;” — Smedeanu imi dicea să iau energie măsură pentru a prepara la acest suocit eveniment „ce toți lucrătorii tipografiei, — ca să fie gata a eși pe strade și a da alarmă de abdicare!!!”

Acest secret, l'am comunicat șefului de atelier, M. Glodeanu, miercuri 24 Octombrie pe la orele 4—5 post-meridiane; — La auzul cărui, întrebându-mă dacă este sigur și pozitiv, — l'am asigurat că este pozitiv, — apoi ne am înțeles să invităm pe lucrători să nu plece, ca după obiceiul la ora 6,—ci să se adune în noul atelier, ca să le comunicăm acest fapt de mare importanță.

În acea zi nu am mai văzut pe Smedeanu; — Săra mă ducem spre podu-Mogosi ca să observ dacă „Vodă” se îndreptăcă să nu se plece Palat, — în fine așteptam să văd cel mai mic scandal ca să comunicăm lui Glodeanu, care aștepta impacient în curtea atelierului, — precum și cel care era destinat să iașă pe stradă și să dea alarma de abdicare!!!

Vădend că nu mă întâlnesc cu Smedenu și nevădend nici un semn de abdicare,—ba din contra observând că Domnitorul trecea spre Palat, — m'am mirat, — și înapoiindu-mă la atelier, am comunicat lucrătorilor cauza și scopul pentru care erau convocați și adunați.— l'am asigurat că de astăzi dată nu a putut reuși proiectu,—măine însă,—său în curând, negreșit va avea loc „detronarea;”— în fine le am spus să se aștepte la una ca asta,—și să fie pregătiți!,—(Cu ce, dacă nu cu arme?)

Săra, pe la orele 7,—m'am dus la stabilimentu de circumscripția lui Leonida Eftimiū,—unde am găsit pe Alecu Timpenu; — Am început a vorbi cu el despre „șinevitabila detronare a Domnitorului”, — Timpenu era în curentul acestui complot,—cu un minut înainte de a mi fi confiat Smedenu! — A doua zi, 25 Octombrie,—întâlnindu-mă iar la Pasagiū, la cofetăria, cu Smedenu,—acesta mi-a spus că nu se mai face nimic în privința abdicării,—pentru „că a venit armata în București și nu mai sunt șicuri de reușită!!!”

Primul Procuror I. Ciuflea. Preveniți, C. I. Borșan.

(Estras din Dosarul No 366/73 al judeului instructor Trib. Ilfov. intitulat: „Complot în contra M. S. Domnitorului;”) — (Va urma)

VARIETĂȚI

(Un patriot rusesc). Din Petresburg se scrie istoria următoare, care dovedește ura poporului rus în contra națiunii engleze:

„Dilele aceste o guvernanta engleză voind să viziteze pe o amică a sa dintr'un sat din apropiere, a tomit pentru acest scop un birjar cu sanie.

Pe drum se deschide o conversație între dânsa și birjar, și se înțelege asupra resbelului:

— Ce crezi domnișoră, vom avea resbel mai curând?

— Nu,—nu vor ajunge lucrurile pînă la resbel, răspunde guvernanta în limba rusă cam stricat.

— Dăr pentru ce? Fără resbel nici nu putem libera pe frații noștri creștini din Orient.

— Și eu îți spui, că nu va fi resbel; pace va fi!

— Permite-mi domnișoră, să te întreb ce ești d-ta, mi se pare, că nu ești rusă?

— Nu! Eu nu sunt rusă, sunt engleză — Engleză!!! Brrrrr.

Birjarul oprște caii, se dă jos după sanie și cu cea mai mare delicateță dice călătorei seale:

„Dacă d-ta ești engleză, eu nu te pot duce înaintea; poftim jos și du-te cu ajutorul piciorilor d-tale unde vrei să te duci.

— Dăr pentru d-țel, cum vrei să mă lași aci pe jos în mijlocul câmpului?

— Nici un pas nu merg înaintea, și această fiind-că cunosc bine națiunea voastră; voi ajutați pe musulmanii ca să tae pe frații noștri. Dă-te jos, căci cu nici un preț nu te duc înaintea.

Ast-fel tôte rugămintele au fost zadarnice și nefericita engleză a trebuit să se întorcă pe jos ărăși la Petresburg.

(Prinsorile americane în timpul alegerilor). Cu ocaziunea marilor lupte electorale ce se petrec actualminte în Statele-Usite, nu este fără interes, d'a descrie puțin prinsorile ce se fac în tot-d'a-una în acele locuri cu asemenea ocaziuni.

Este cunoscut, că în nici o națiune nu este mai mult încarnată pasiunea pentru prinsori, de cât în această țară,—însă în timpul alegerei de Președinte, ea ajunge la culme, și în tôte clasele ămenilor nu se aude de cât despre prinsori. În asemenea timpuri aerul răsună numai de cuvântul „I bet You” (Mă priind cu d-ta).

În cele mai multe cazuri se fac prinsori pe bani seși pe pălării noi;—ceea ce nu influențează puțin asupra vânzării acestor obiecte.

Noi vom menționa astăzi nisce prinsori extravagante, ce nu se ivesc în nici o altă parte a lumii.

Sunt partisanii cari nu se mulțimesc nic, cu câștigarea a vre unei pălării, nici a vre unei sume de bani, ei sunt așa de tare convingși de ideile lor, în cât aleg ca subiecte pentru prinsori nisce escentricități din cele mai originale.

Așa de exemplu s'a văzut în timpul din urmă trecend prin stradele New-Yorkului o bandă de muzică, și imediat după dânsa un om îmbrăcat în frac și mănuși albe preambulând într'o robă de trei ori în jurul casei Primăriei pe acel care a câștigat prinsorea.

Un altul, proprietar al unei mari fabrice, pierdend prinsorea, este silit a țâia în mijlocul stradel un stânjen de lemn pe când o flăceta îndulcește munca cu diferite cântece.

Altul ărăși îmbrăcat în costum de bal mătură o mică stradă imediat după o ploie torențială. Și în fine un om seurt, mai mult slab pörtă în apinare prin ulițele orașului pe un alt om mare și gros.

Nu există nimic care ar fi prea eosti-

sitor seși prea estrem, ca să nu fie propus seși priimit de către cei ce se priind.

Poporul în asemenea ocaziuni se pörtă într'un mod foarte recunosctor. Nu lipsește vossii și strigătele de aprobare; dăr nu ajunge nici odată la excesuri, și nimenia nu se încercă a batjocori pe vre unul din acești ămeni, cari și implinesc angajamentele lor de prinsora.

Aceste episoade se consideră ca un adaus umoristic la afacerile seriose electorale. Cine pierde câte o prinsora de felul acesta se ține stricte de cuvântul dat, și mulți fac încă și mare haz, când se väd a doua zi trecuți prin diare.

Une-ori se rescumpără asemenea prinsori, dăr numai sub o singură condițiune, sub aceea: d'a plăti o sumă mai mare, care este destinată pentru săracii orașului.

Am avut ocaziunea a vorbi de descoperirile ilustrului archeolog Schliemann; ne grăbim astăzi a pune sub ochii cititorilor noștri următoarele noutăți de la „săpăturile de la Micena:”

Am vorbit în numerile precedente despre mormânturile descoperite de neobositul archeolog. Într'unul din aceste mormânturi se află un schelet (impramutăm expresiunile telegramii prin care d. Schliemann dă se-mă despre descoperirea sa), acoperit cu o grea mască de aur și de un mare plas-roedraș de aur. La dreapta și la stînga s'au găsit săbii, precum și un gladiu de mică dimensiune.

Tôte aceste arme au mănere îmbrăcate în aur. S'a mai găsit un număr infinit de ținte de aur încrate, rămășițe de tecl putredite.

Am mai găsit încă, continuă d. Schliemann, un instrument de chirurgie, de aur și nu foarte mare centuron de același metal. Falca scheletului are cei trei-dăci și doi de dinți complecși și sper că voiți pute transporta intactă la Athena, partea superioară a scheletului. Am găsit asemenea lemne patrunghiulare cu bas-reliefe reprezentând tei și câini; apoi un vas de aur și dece lighianuri de fier. În cel din urmă mormânt, au fost trei schelete din care unul fără ornamente.

În total, masa obiectelor găsite, precum: casece, diademe, inele, brățări, vase, cuțițe, săbii, coirase, măști, bronzuri, fără a sositi scheletul, ar fi destul, dacă credem pe doctul explorator, a forma un mușeu. Să prețuească la 300,000 valoarea intrinsecă a tuturor avuțiilor. Etă nisce rezultate materiale pipăite cari și-au elocința lor.

O rectificare. Am publicat în mai multe rânduri denunțări și apreturii asupra faptelor d-lui Slănicenu, sub-semnaat: un oficer. Ne grăbim a declara că acel oficer nu este în activitate ci în retragere. Prin urmare, nu noă ni se pôte atribui că contribuim la indisciplina care a început să bătue armata noastră.

ULTIME SCIRI

Viena, 12 Ianuarie. O telegramă a diarului „Tagblatt”, anunță că în Constantinopole se fac pregătiri pentru plecarea Sultanului la Rusciak. Se dice, că el va lua însuși comanda supremă a trupelor otomane.

Divisiunile a 19 și 20-ea din armata rusă de la sud, au înaintat la o distanță foarte apropiată, de hotarul României. Vaporele ruse de resbel din marea mediteraneei au priimit ordinul d'a se concentra într'un port italian.

Berlin, 12 Ianuarie. Impăratul a deschis Ladtagul printr'un mesagiū, care nu conține nimic privitor la cestiunile esteriore.

Temisora, 12 Ianuarie.

Domnul Schrimmer, consulul general otoman d'aci a încheiat un contract pentru ministerul de resbel tare asupra furniturii de mari cantități de orez și făină, pentru al 2-lea corp de armată ce se află în Bulgaria, și deja au sosit aci două comenziuri turci spre a supraveghea expediarea acestor obiecte în numita provincie.

Paris, 12 Ianuarie. „Monitorul” de azi constată, că cu ocaziunea conferinței de ori, înțelegerea între împuterniciții enropeni era tot așa de

intimă, ca și mai înainte, adăogând, că atitudinea Turciei conține actualminte germene de incurcături grave, decât ar fi definitivă; dar în fața actualei stări de lucruri, când ori cine se teme de incurcături nu incuragășă nimine pe Turcia d'a le provoca. Tôte calculele, străine de această faptă sunt goșite, și vorba de Anglia de Germania, seși de Austria.

Praga, 12 Ianuarie.

Cernaieff a priimit astăzi visita primarului acestei orași în capul unei deputațiuni compusă din membrii cehi ai consiliului comunal, cum și alte deputațiuni ale cehilor juși și vechi. Măine, șioa anul nou se vor face mari felicitări.

Astăzi după amiazi s'a plimbat Cernaieff într'o trăsură deschisă cu Rieger prin oraș. Daoș-dăci de sergenți sunt postați înaintea hotelului seși, spre a împedica repetarea demonstrațiunilor. Cernaieff a vizitat mai întâiu biserica numită „Teinkirche”, unde a fost îndată oprit publicul d'a intra după deusal.

Săra s'a adunat ărăși mulțimea înaintea hotelului strigând; ura! Să trăsescă Cernaieff. Poliția a împrăștiat poporul. Măne se va da în onărea lui Cernaieff o reprezentatiune de gală la teatru boemes, reproducend opera națională „Hubicka”. (Gurița) Cernaieff este înaintat de atâtea ovațiuni.

Poliția l'a rugat confidențial d'a nu provoca turburarea linisei publice.

Londra, 12 Ianuarie.

De și cabinetul Marei Britanie în multe direcțiuni a lăsat mâna liberă lui Salisbury, totuși l'a dat instrucțiuni pozitive, privitoare la forma, în care va avea să soameze în sine pe Pörtă de a priimi propunerile Conferinței. S'a luat precauțiune, ca să nu figureze Russia în urmă ca mandatar al tuturor puterilor. Asemenea instrucțiuni au priimit și contele Zichy și Baronul Werther.

Ast-fel dar pretențiunea finală a Puteilor către Pörtă nu va avea forma unu-ultimat colectiv.

Viena, 11 Ianuarie

După lucrările cari au durat 4 luni și jumătate, conferința întrunită pentru a discuta, ultima cestiune pendinte între Austro-Ungaria și România, a ținut la 10 ale corentei, ședința sa de închidere. Au fost 20 de puncte din tarif asupra cărora a fost imposibil a se înțelege pentru că delegații români au menținut în fața cifrelor propuse de delegații austro-ungari, cifre mult mai ridicate și nerespondend cătuși de pucin la 7% din valoare. Din cauza acestei divergențe de opinii a trebuit să se renunție la fixarea tarifului special.

Delegații români au cerut de la guvernul lor noui instrucțiuni.

DEPEȘTE TELEGRAFICE

Serviciul privat al TIMPULUI. Viena, 15 Ianuarie.

Se comunică din Constantinopole, Agenției Havas:

Cea din urmă comunicare ce vor face plenipotențiarii în ședința de azi va fi un resumat atenuant al cererilor formulate de puteri. Câte-va puncte vor fi chiar abandonate. Nu se va face mențiune de escortă gendarmeriei, de cantonamentul trupelor în fortete, de împărțirea Bulgariei în două provincii. Atribuțiile comisiei de supraveghere se vor imputina. Aprobarea puterilor pentru numirea guvernatorilor nu va fi reclamată de cât întâia ori. Conferențiarul par de părere că Turcii vor adera la această comunicare.

POST-SCRIPTUM

Declarațiunea lui Savfet către agentul nostru la Constantinopole. În privința Constituțiunei turcesci, a fost desaprobată de tôte puterile. Toți ambasadorii au priimit ordine a susține la Constactinopole drepturile netăgăduibile a le României.

Desaprobarea generală ce a întâmpinat, a silit pe Pörtă a fi mai conciliatoare. după cum am spus. Răspunsul lui Savfet nu este destul de leal și categoric pentru a ne satisface, și a asigura în viitor România contra atentatelor culpabile ale guvernului din Stambul. Vio-

lațiunea drepturilor noastre de către Pörtă, face mult șgomot în preau europeană și afară de trei sau patru organe cari sunt cunoscute ca cumpărate de Turci, suntem fericiți a velea tratându-se drepturile noastre cu mare căldură. Organul oficios al Principelui Bismark se exprimă cu mare tărie și termină articolul seși dicend: În prezența pretențiunilor Turciei nimenea nu va putea acusa pe România decât va recurge la mijlocele cele mai estreme. „Le Nord”, organul care are legături cunoscute cu cabinetul din St. Petersburg, se unesc cu „declarațiunea diarului oficios din Berlin. Chiar la Viena diarele oficiose ne susțin. Nu putem dar de cât să avem cea mai mare satisfacțiune, vădend drepturile noastre susținute cu atata căldură și avem deplina convingere că România va înfrana și astă dată insolentele pretențiuni ale Otomanilor față cu România liberă. N'avem de cât o singură temere, — și o temere serioasă, — ca guvernul demagogiei prin incapacitatea sa să nu compromită și această cestiune pe care buna voința marilor puteri ne-o face atât de facilă.

CURS DE EFECȚE PUBLICE SI DE DEVIȘE

București, 2 Ianuarie 1877.

VALOAREA	Cerete	Ofertă	Preșul Mont
Oblig. Rurale 10% 1864	—	72 1/2	72 1/2
„ egite la sorți	—	—	—
Impr. Oppenheim 8% 1866	—	—	—
Oblig. Domeniale 6% 1871	—	78	78
„ egite la sorți	—	—	—
Credit fonc. Bur. 7%	—	65 1/2	65 1/2
Credit fonc. Urban	—	52	—
Impr. Mun. Cap. 8% 1875	—	62	—
Pensii (300) dobândă fr. 10	—	100	100
Acții Căile fer. rom. 5% 1863	—	—	—
„ priorități 6% 1868	—	—	—
Dacia C-ile de Assig.	—	—	—
Act. (fr. 500) 8% 1871	—	290	—
Romania C-ile de Assig.	—	—	—
Act. (fr. 200) 8% 1873	—	60	—
Mandate	—	—	—
Impr. Municipale fr. 20	—	—	—
Act. financiare Române 6%	—	—	—
Căile ferate Ottomane	—	—	—
Act (fr. 400) 3%	—	—	—
Renta Română	—	—	—

CUPOANE

Oblig. Rurale p. Octomb a. c.	—	95	—
„ Domeniale	—	97	96
„ Fonciare rurale	—	—	—
„ Comunale	—	—	—

DEVIȘE

Paris	—	99.35	99.80
Marselle	—	—	—
Bruxelles	—	—	—
Anvers	—	—	—
Londra	—	25.10	—
Londra Domicil	—	—	—
Hamburg	—	—	—
Amsterdam	—	—	—
Viena	—	—	—
Berlin	—	122 1/4	—
Lipsca	—	—	—
Escompt	—	—	—
Lira Ottomană	—	—	—
Galbenu austr.	—	—	—
Agia c. Argint.	—	—	—

CURSUL VIENEI

Viena, 13 Ianuarie (st. n.) 1877.	
Metalice	61 65
Naționale	68 10
Renta în aur	74 80
Lose	112 50
Acțiunile bănești	815 —
Credituri	140 30
London	126 20
Obligațiuni rurale ungare	73 50
„ temeșvar	71 60
„ transilvane	71 60
Argint în mărfuri	— —
Ducatul	6 00
Napoleonul	10 06
Merc 100	62 —

BIBLIOGRAFIE

Cartea de ceter parte a III pentru clasa IV-a primară a eșit de sub tipar; ea este lucrată de o asociațiune de învățători intru tôte în toamnă conform cu programa actuală a claselor primare și costă, un volumen de aproape 30 cdele în 8°, numai 1 leu și 50 bani. un prețu cum n'a fost încă mai mic pentru o carte școlastică.

Editori: Sococ & Comp.

D-r MAWER, (Engles) s'a mutat în strada Colței No. 60 peste drum de strada Vămel.

